

Οι απάχηδες τής Ευρώπης

ΠΩΣ Ο ΔΙΚΟΜΜΑΤΙΣΜΟΣ ΚΑΤΑΣΤΡΕΨΕ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΛΑΟ ΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΙ Ο ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΣ

Aπό δω οι κλέφτες, από κει οι τεμπέληδες, καταχραστές, αρπακολατζήδες και ό,τι άλλο βάλει ο vous σας. Και μάλιστα ειπωμένα όχι μόνον από τους δύο ΠΑΠ διαφημιστές μας, αλλά και από συγγενεῖς, φίλους, γνωστούς, συνέλληπνες! Τα κατάφεραν μια χαρά και βάλαμε πάνω στο μέτωπο ταμπέλα "Απάχηδες της Ευρώπης"! Τι άλλο μπορεί να σημαίνουν αυτά τα φοβερά ποσοστά του 95% των Γάλλων του Ολάντ να μας διώξουν από το ευρώ. 80% των Γερμανών, 75% των Ισπανών και 49% των una faccia una razza "φίλων" μας Ιταλών. Με απλά λόγια ΔΕΝ ΜΑΣ ΘΕΛΟΥΝ. Μας θεωρούν επικινδυνή μεταδοτική αρώστια.

Εμείς είμαστε οι καταστροφή τους.

Κι εγώ ο απλός εργαζόμενος ή μη εργαζόμενος, ο συνταξιούχος ή απλώς ...ούχος με όσο μιαλό διαθέτω (τα μεγάλα μιαλά έγιναν πολιτικοί) ξύνω το κεφάλι μου και μούρχονται σκόρπιες ιδέες που παιδεύονται να ενωθούν για μια λογική (σαλιγκαρίσια) εξήγοση, πως και γιατί φτάσαμε εδώ!

Λέω, με το ΠΑΣΟΚ εθιστήκαμε στην ιδέα του λαού στην εξουσία και του ΠΑΣΟΚ στην κυβέρνηση.

Εθιστήκαμε στην ιδέα του ...μπουρμπουάρ! (να πάρει κι ο υπάλληλος το δωράκι του).

Κι αφού τα βάλαμε όπως έλεγε κι ο Σινάτρα under my skin, αυτοί πέρασαν στο επόμενο βήμα "φέρτε τα λεφτά πίσω". Με το πλέον ατιμώρητο υπερσκάνδαλο όλων των εποχών, το χρηματιστήριο. Ποντάρισαν στο ταμάχι του Έλληνα "άρπαξε νάχεις και δούλεψε να φας". Έκασαν σχεδόν όλοι οι νεοτζογαδόροι αρχοντοχωριάτοι τα λεφτά τους. Απαράβατος ο κανόνας για: "Δεν γίνεται όλοι να κερδίζουν. Κάποιος πρέπει να χάνει".

Κι αφού μας ξεζούμισαν μας πέταξαν στον ωκεανό με το ευρώ, κι άντε να μάθεις μπάνιο με καρχαρίες μαζί. Αναρωτιόμασταν με τα λιγοστά μας μιαλά "πως μπήκαμε στην ΟΝΕ; Με τι προσόντα;" Ήξερε ο Σημίτης, κι αυτό έφτανε.

Στο καπάκι μας πάσαραν και τους Ολυμπιακούς αγώνες. Θυμάστε τον ΓΑΠ στο πλάι του Κοκό με τα χέρια ψηλά να ςητωκραυγάζουν στην Ιαπωνία που τα ραμολιμέντα, οι και αθάνατοι λεγόμενοι, μας επέλεξαν για να τους διοργανώσουμε(!) με καθυστέρηση 8 ετών! (από τον χρυσό ωβηλαίο). Άλλα έπρεπε να προηγηθεί τη λαική καταλήστευση με το χρηματιστήριο.

Και όλοι αναρωτιόμασταν με τι λεφτά θα γίνουν, "τα μεταεωτά βρακιά θέλουν επιδέξιους κ...s" Και μεις μόνο επιδεξιότητα είχαμε. Ούτε βρακιά, ούτε το άλλο. Είκαμε όμως Σημίτης. Κι αυτό έφτανε. Πόσο σίγουρος ήθελεις όταν έχεις πρωθυπουργό ικανό!

Μετά έπιασαν τον Έλληνα, έτσι όπως μας κατάντησαν. Δύο μισθοί στο σπίτι από τη δουλειά του σευγαριού και ένας τρίτος μαύρος. Νόμισαν πως έγιναν τυροκόμοι. Να καζίνο, να μπουζούκια, εξοχικά, εξωλέμβια, παιδιά για σπουδές τόνα στην Αγγλία, τ' άλλο στην Τσεχοσλαβακία. Όχι παιζουμε.

Έλα όμως που τα λεφτά φαγώθηκαν στο χρηματιστήριο; Έτσι, με τόσα εισοδήματα άρχισαν τα δάνεια. Σου έστελναν από τράπεζα μια κάρτα στο σπίτι με την σημείωση. "Στον λογαριασμό σας υπάρχουν 10.000 ευρώ. Περιμένουν ένα τηλέφωνο να ενεργοποιηθούν".

Σε λίγα χρόνια και με διακυβέρνηση Καραμανλή (είδες τι σημαίνει να έχεις πρωθυπουργό;) χρεώθηκαν οι Έλληνες αρχοντοχωριάτοι με δάνεια χιλιάδων. Άλλα εξυπρετούσαν

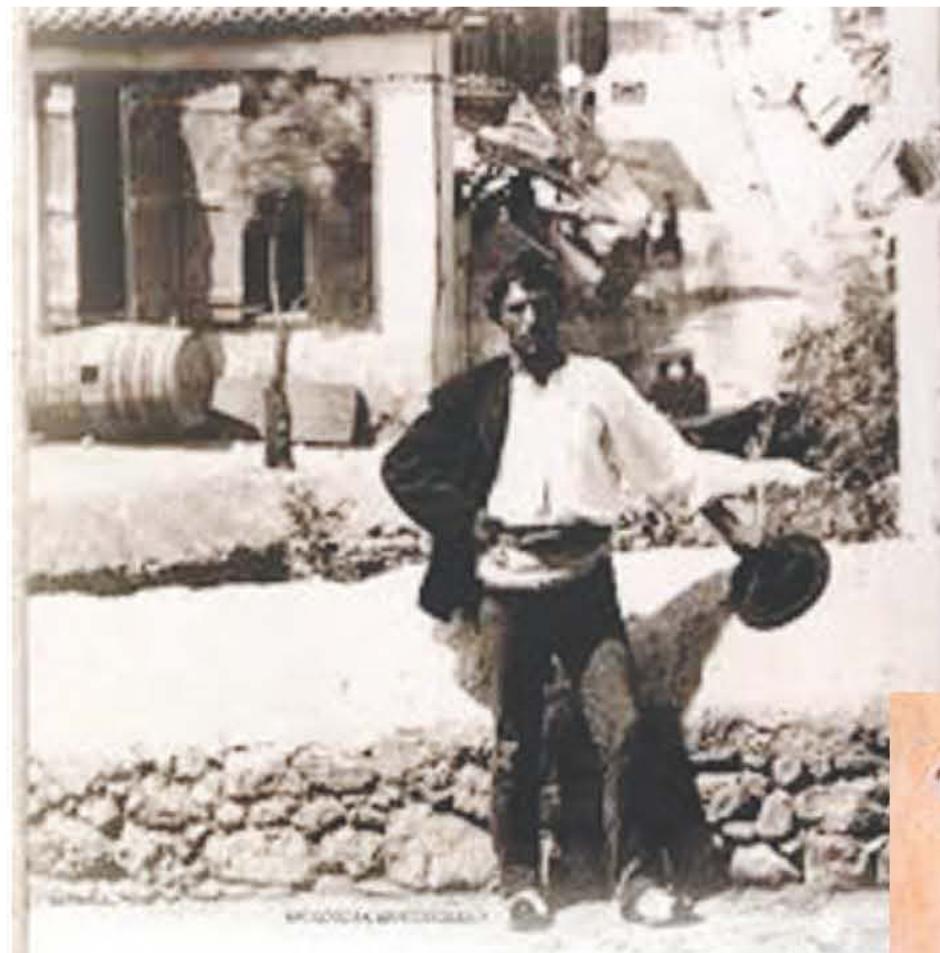
τα δάνεια, με τα τότε εισοδήματα.

Άλλαι, όμως, αι βουλαί των Ελλήνων και άλλα οι επιβουλευόμενοι κέλευσαν.

Έστειλαν το 2009 οι πολίτες τον υποσχόμενο πολλά λεφτά, αφού υπήρχαν! Τον έστειλαν στην πρωθυπουργία και του έδωσαν και έναν υπουργό οικονομικών μπουκιά και σχώριο. Όλο για Τιτανικούς μιλούσε λες κι ήταν η μετενσάρκωση του captain Edward John Smith.

Αυτό ήταν! Σε δύομιση χρόνια η κρίση χρέους έγινε κρίση δανεισμού που μπαλώθηκε πρόχειρα με άλλα δάνεια και κουρέματα ταμείων για να εξορθολογίσουν(πόσο την μισώ αυτή την Πασοκόλεξη) τον αρχοντοχωριάτη και να τον στείλουν πίσω, εκεί στο πεντάτη. Μειώθηκαν μισθοί, συντάξεις. Αυξήθηκαν όλα τα είδη πρώτης ανάγκης. Η εφορία αρπάζει και με χέρια που δεν έχει. Τα δάνεια πλέον δεν εξυπρετούνται. Οι φωτεινές μεζονέτες κινδυνεύουν με κατασχέσεις. Ήταν η αρχή. Μετά το φθινόπωρο ο νεοέλληνας κατάντησε φτωχός, ραγιάς, υποτακτικός.

Τζάμπα τα βαρύγδουπα πτυχιά, τα περισσότερα από την αλλοδαπή. Όλα στην ανεργία. Νέοι στην εξαθλίωση. Και μην σας ξεγελούν τα καφέ που είναι γεμάτα. Έκοψε το μισό του φαγητό ο παππούς, ο γονιός για να πίνει τον καφέ του, το σπλάχνο του.

Ξύνω το κεφάλι μου θαρρείς και έπαισε ψειρές. Προσπαθώ να τα συνδέω όλα αυτά μπας και βγάλω κανένα συμπέρασμα. Με σπρώχνει ο γείτονάς μου ο Γιώργης που είναι πιο βλάκας από εμένα και μου λέει σοβαρός.

Όλα ήταν μεθοδευμένα.

Ναι! Άλλα γιατί;

Περιμένουμε το requiem για να το μάθουμε. Άλλα τότε μάλλον θα είναι αργά για οτιδήποτε. Όχι, δεν θα μιλήσω για ελπίδα αφού στο πιθάρι της Πανδώρας υπήρχαν μόνο κακά.

ΥΓ. Τον όρο "αρχοντοχωριάτης" μου τον είπε ταξιτζής που δουλεύει στο Παρίσι. Έρχονται λέξι, Ελληνίδες για επίσιεψη στην Disneyland φορτωμένες με όλα τα βραχιόλια και τα σκουλαρίκια της Γερακίνας. Τό γραφει και μια Γαλλική εφημερίδα. Μας αποκάλεσε "αρχοντοχωριάτες".

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΓΑΜΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΞΙΤΙΑ

ΣΥΛΛΟΓΕΣ ΤΗΣ ΣΟΥΛΑΣ ΤΟΣΚΑ-ΚΑΜΠΑ

Το ήδη πλατύ λαογραφικό της έργο εμπλούτισε περαιτέρω η γνωστή λαογράφος Σούλα Τόσκα-Καμπά με τρία βιβλία, που είναι όλα σύλλογές δημοτικών τραγουδιών. Τα στεριανά γαμήλια τραγούδια προέρχονται απ' όλες τις πειραιώτικές περιοχές που αποτελούν το σημερινό ελληνικό κράτος συν Μικρασία και Πόντο. Τα νησιώτικα καλύπτουν τα μεγάλα νησιά Κρήτη και Εύβοια κι όλα τα αρχιπέλαγη της ελληνικής επικράτειας, συν Ίμβρο και Κύπρο. Τέλος, τα τραγούδια της Ξενιτιάς προέρχονται απ' όλες τις παραπάνω περιοχές και δίνονται με πρόλογο του Μ.Γ. Μερακλή, μεγάλου λαογράφου και πανεπιστημιακού.

Η μέθοδος της κ. Τόσκα-Καμπά είναι να παραθέτει τα τραγούδια κατά περιοχή, αποτυπωμένα συνήθως με την ντόπια λαλία και με τη σχετική βιβλιογραφία μετά από κάθε κεφάλαιο, και όχι συγκεντρωτική στο τέλος (ποιος θα την κοιταγε); Είναι φανερό ότι η λαογράφος επέλεξε υλικό από μια ευρεία γκάμα πηγών.

Ειδικά στα γαμήλια τραγούδια υπάρχει και περαιτέρω διάκριση σε 11 επιμέρους κεφάλαια, που αντιστοιχούν σε ανάλογες τελετουργίες: το πρώτο αφορά το πλάσιμο του προσυμιού για τα φωμάτια του γάμου, τα τελευταία το γαμήλιο γλέντι και τα παινέματα για τη νύφη, το γαμπρό και τον κουμπάρο. Όλα τα βιβλία συνοδεύονται από περιορισμένο, αλλά καιριό φωτογραφικό υλικό.

Οι εργασίες της Αρτινής ερευνήτριας είναι καρπός μεγάλου μόχθου και αξίζει να προσεχτούν. Δίνουν ολοκληρωμένα δύο όψεις ενός πολιτισμού που, με ελάχιστες εξαιρέσεις, δεν υπάρχει πια. Προσωπικά, με συγκίνηση μερικά από τα τραγούδια της Ξενιτιάς.

